

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: M. D., nar. X, bytem X

proti

žalovanému: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 6. 3. 2025 proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2025, č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 21. 10. 2024 žalovaný zamítl žádost žalobkyně o přiznání nároku na invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný při rozhodnutí vycházel z posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 16. 10. 2024, č. j. LPS/2024/4467-PM-CSSZ, z něhož vyplývá, že se u

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

2. Rozhodnutím žalovaného č. j. X ze dne 14. 1. 2025 byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě IPZS ze dne 7. 1. 2025 č. j. LPS/2024/663-NR-UST-CSSZ, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, v platném znění, žalobkyně není invalidní, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 6. 3. 2025 doručenou zdejšímu soudu téhož dne se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnila tím, že nesouhlasí se závěry posudkových lékařů, neboť má zato, že byl špatně posouzen její zdravotní stav, který je závažnější, než je uváděno v posudcích, neboť její onemocnění ji omezují i při běžných denních aktivitách. Je jí 44 let, jejím nejvyšším dosaženým vzděláním je základní škola. Vzhledem ke zdravotním problémům je obtížně zaměstnatelná, již několik let je v evidenci uchazečů o zaměstnání. Má problémy s páteří (skoliózu), jež ji způsobují bolesti kyčle, což ji omezuje při pohybu, přičemž bolesti jsou tak intenzivní, že je nutný obstrík. Pravý kotník po vážném úrazu ještě není a výhledově nebude zcela doléčen, přestože po dlouhou dobu rehabilituje, z ortopedického hlediska je nestabilní. Žalobkyně má bolesti v obou kyčlích, chůze je možná jen s oporou, není schopna dlouhodobé chůze, sezení či stání. Kromě těchto onemocnění má ještě problémy s dýcháním, (astma bronchiale), které její celkový zdravotní stav zhoršují a způsobují jí omezení i při běžných denních aktivitách. Rozhodnutí žalovaného byla vydána na základě lékařských posudků, přičemž posudkové lékařky nedostatečně zjistily skutkový stav a v důsledku toho byl nesprávně posouzen její nepříznivý zdravotní stav. Žalobkyně proto navrhl, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobou napadené a jemu předcházející rozhodnutí byla zrušena a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaný dne 18. 3. 2025 ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní průběh řízení a navrhl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; s tím, že důvodem uznání invalidity může být jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Žalovaná neshledala proběhlé správní řízení za nesprávné, posudkové řízení za neobjektivní, nebylo zjištěno žádné pochybení pro vyhotovení podkladového posudku. Rozhodnutí o námitkách je dostatečně odůvodněno a jsou konkretizovány všechny lékařské zprávy, z nichž ČSSZ vycházela, jakož i posudková rozvaha, zdravotní dokumentace byla pro posouzení a vyhotovení posudku zcela dostačující, závěr posudku vychází z objektivně zjištěného zdravotního stavu a byl převzat do odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který byl dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, neboť byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu či jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr.
5. Posudky zjištěný pokles pracovní schopnosti činí u žalobkyně pouze 20 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod dané ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění.

IV.

Posouzení věci soudem

6. V dané věci bylo rozhodnuto s ohledem na stanovisko účastníků bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.
7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

8. Žaloba není důvodná.
9. K námitce žalobkyně, že nebyl řádně posouzen její zdravotní stav a z něho vyplývající pokles pracovní schopnosti soud uvádí, že v přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

10. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
11. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 30. 4. 2025 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jemuž žalobkyně nebyla přítomna, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadených rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, nešlo o invaliditu, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultací s ortopedem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položka 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Výsledný pokles pracovní schopnosti ve výši 20 % neodpovídá invaliditě. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, v položce 13 (funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny), neboť není prokázána deformita končetiny se svalovou hypotrofií či atrofií s těžkým omezením funkce končetiny či celkové pohyblivosti. Nelze taktéž hodnotit v položkách 14, 15 a 16 při absenci průkazu zhojení zlomeniny pakloubem či se zkratem končetiny, případně s postižením jejích nervových pletení. pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobkyně schopna výkonu nadměrně těžké fyzické práce, práce spojené s nadměrnou zátěží dolních končetin ve smyslu dlouhé chůze po nerovném terénu či pracovních aktivit spojených s vystupováním do výše a slézáním do hloubek. Je schopna odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

12. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K žalobním námitkám komise uvedla, že uváděné subjektivní obtíže žalobkyně nemají odpovídající objektivní korelát v doložených odborných nálezech. Dostupnými lékařskými nálezy není objektivizováno funkční postižení kyčelních kloubů ani páteře zmiňované v námitce.

13. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
14. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení prvostupňového rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, a dále se domáhala zrušení rozhodnutí, jímž byly zamítnuty její námitky proti prvostupňovému rozhodnutí a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15. 6. 2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyla žalobkyně invalidní, neboť pokles její pracovní schopnosti dosahuje výše 20 %. Soud proto poté, co věc projednal, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému však nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Plzeň 19. 9. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.